

taget ved 3die Behandling og gik saa til Landstinget. Hertil kom det meget sent; det blev henvist til et Udvalg og ikke behandlet til Ende. Det næste Aar, i 1884, vare Sindene ikke meget oplagte til saglig Behandling, det var det Aar, hvor Provisoriet forberedtes, Indledningen til alle Provisoricaarene. Da blev Forslaget igen fremsat i Landstinget af Justitsminister Nellesmann og kom derefter i Udvalg, men standsedes af dette Udvalg. Grunden var den, at man der var bange for de daværende Varelotterier, som fandtes i ikke ringe Antal, — jeg tror, der var mellem 9 og 11. Man frygtede for, at en øjeblikkelig Standsning eller i alt Fald en Standsning efter nogle Aars Forløb skulde skade dem i for høj Grad, og man ønskede tillige, at de forskellige Varelotterier skulde sammenfattes i eet, hvad der ogsaa skete nogle Aar efter, jeg tror, det var i 1886. Det var Landstingets Grund den Gang til at standse Sagen. Landstinget havde ingenlunde gennem sin Ordfører eller sin hele Stilling udtalt sig imod det afgørende Punkt, nemlig at Lotteribevillingerne her i Landet for Fremtiden ikke skulde kunne gives administrativt undtagen i velgørende Øjemed eller for ganske kort Tid, saa at det blev Lovgivningsmagten, der skulde fastsætte, om der skulde være flere Lotterier her i Landet, end der i Forvejen var. Jeg vil gerne henlede det høje Tings Opmærksomhed paa denne Sag. Jeg anser det nemlig for rimeligt, naar vi nu igen skulle forhandle en Sag om Lotterier, at det kommende Udvalg saa forsøgte, om det ikke under den Kodifikation, der her er Tale om, kunde faa det gamle Forslag med ind, for at man en Gang kunde slaa fast her i Landet, at Lotteri var en Stats sag og ikke andet. Jeg skulde ogsaa tænke, at den højtærede Justitsminister gerne vilde give sin Medvirkning dertil. Justitsminister Nellesmann klagede i sin Tid over det stærke Tryk paa Administrationen og sagde, at det var det, der gjorde, at han maatte give efter overfor Ansøgninger om Lotteribevillinger, og han ønskede i Virkeligheden, at dette Tryk skulde standses. Jeg antager ogsaa, at den højtærede Justitsminister har givet efter for dette Tryk og derfor har givet Bevillingen til Landbrugslotteriet. Det kunde da kun være den højtærede Justitsminister bekvemt, at han ikke for Fremtiden var nødt til at give efter for et saadant Tryk og paa den Maade ogsaa kunde komme den almindelige Opinion mere i Møde, der ganske sikkert har fordømt

Oprettelsen af Landbrugslotteriet. Men hvis man altsaa gaar til en saadan Undersøgelse, tvivler jeg ikke om, at man faar den højtærede Justitsministers Medvirken, og jeg tvivler ikke paa, at han vil indtage Folketingets, Venstres gamle Standpunkt i denne Sag, han er jo altid — naturligvis — beredt til at indtage Folketingets Standpunkt; han er jo Medlem af et Folketingsministerium, og følgelig maa han respektere de Standpunkter, som Folketinget og Venstre have indtaget i denne ikke uvigtige Sag. Hvis man altsaa her i Landstinget vil gaa til det Standpunkt, som Justitsminister Nellesmann repræsenterede, at det nu kunde være nok med Lotteribevillinger og med Lotterier her i Landet, og at man derfor skulde indskrænke Lotteriet til at være en Stats sag, saa tror jeg, man vilde gøre en overordentlig nyttig Gerning, en nyttigere Gerning, end om man her gaar med til at chikanere nogle Mennesker med Hensyn til Salg af Præmieobligationer. Jeg har ikke i og for sig nogen som helst Sympati med dem, men, som jeg allerede har sagt, en saadan moralsk Forbudslov, som denne i Virkeligheden er, interesserer mig ikke. Det, man burde tilstræbe ved Forhandlingen om denne Sag, var at faa fastslaaet, at intet Lotteri i Fremtiden kan oprettes uden Lovgivningsmagtens Samtykke, og dernæst det, at de nu bestaaende Lotteribevillinger indskrænkes til en bestemt Tid, hvorefter de skulle bortfalde, hvis da ikke Lovgivningsmagten til den Tid giver sit Samtykke til deres Fortsættelse.

Justitsministeren (Alberti): Lige overfor de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), skal jeg allerførst gøre den Bemærkning, at hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, gjorde han gældende, at det foreliggende Lovforslag kun angaar Forhold, som ligge udenfor Landets Grænser, hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem ret, men denne Opfattelse af Lovforslaget er ikke rigtig. Lovforslaget angaar nemlig netop Forhold, som ligge indenfor Landets Grænser; det angaar udelukkende en Virksomhed, som fra et eller andet Sted indenfor Landets Grænser drives paa Ulandet. Det følger jo ogsaa af sig selv, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at forelægge et Lovforslag, som gik ud paa alene at ramme Handlinger, der vare foregaaede udenfor Landets Grænser, og naar Forslaget er udarbejdet og forelagt, har det de Grunde, som ere anførte i Mo-